

МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО

ПРОГРАМА

ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

на здобуття ОКР молодшого спеціаліста

на основі повної чи базової загальної середньої освіти

за спеціальністю «Образотворче мистецтво»

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування з мистецтвознавства призначена для підготовки до вступу на денну (вечірню, заочну) форму навчання ОКР молодшого спеціаліста на основі повної чи базової загальної середньої освіти (9, 10, 11 кл.) за спеціальністю «Образотворче мистецтво». Предмет «Мистецтвознавство» є профільним конкурсним предметом. Вступний екзамен з мистецтвознавства є фаховим і проводиться у формі творчого конкурсу в один етап. Мінімальна кількість балів з мистецтвознавства для допуску до участі в конкурсному відборі становить 8 балів.

Мета вступного випробування: виявити у вступника здібності до живого сприйняття й аналізу художнього твору, до розуміння завдань майбутньої професії мистецтвознавця і критика.

Завдання вступного випробування: зосередити увагу абітурієнта на таких теоретичних і практичних напрямках:

- знання найважливіших епох і періодів розвитку світової художньої культури;
- уявлення про видатні твори живопису;
- володіння основними поняттями теорії мистецтва;
- володіння основними поняттями кольорового та композиційного рішення;
- розуміння культурно-історичного контексту, в якому виконано твір мистецтва.

Вступник виконує завдання у формі твору-опису. Аналіз репродукції художнього твору відомого майстра (відповідно до обраного білету) виконується у такій послідовності:

- визначається тема твору, його назва, автор, дата створення;
- особливість техніки майстра;
- сюжетна лінія;

- композиційне рішення (що, де і як розташовано, на якому тлі, як співвідносяться зображені елементи між собою);
- колористичне рішення (які кольори переважають на картині (темні чи світлі), який колір є домінуючим, як кольори впливають на сприйняття даної картини);
- означається спектр художніх ідей майстра;
- узагальнення (емоційне сприйняття твору, вплив на глядача)

Вступний екзамен проводиться у письмовій формі. Тривалість виконання творчого завдання – 2 години.

ПЕРЕЛІК ЖИВОПИСНИХ ТВОРІВ ДЛЯ ПІДГОТОВКИ ДО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

1. Антуан Ватто. Меццетен. 1717 – 1719 рр.
2. Антуан Гро. Наполеон Бонапарт на Аркольському мості. 1796
3. Брейгелль Пітер Ст. Мисливці на снігу. 1565 р.
4. Василь Тропінін. Дівчина з Поділля. 1804 - 1807 рр.
5. Вермеєр Ян. Мистецтво живопису. 1666 – 1667 рр.
6. Віктор Васнецов. Богатирі. 1881 – 1898 рр.
7. Густав Клімт. Поцілунок. 1907 – 1908 рр.
8. Дієго Веласкес. Меніни. 1657 р.
9. Едуар Мане. Бар в Фолі-Бержер. 1882 р.
10. Ежен Делакруа. Свобода, що веде народ. 1830 р.
11. Жак Луї Давид. Клятва Гораціїв. 1784 р.
12. Іван Їжакевич. Шевченко-пастух. 1935 р.
13. Іван Шишкін. Ранок у сосновому лісі. 1889 р.
14. Ілля Рєпін. Запорожці пишуть листа турецькому султану. 1880-1891 рр.
15. Караваджо. Взяття Христа під варту. 1602 р.
16. Карл Брюллов. Останній день Помпеї. 1830 – 1833 рр.
17. Катерина Білокур. Хата в Богданівці. 1955 р.
18. Марія Приймаченко. Гороховий звір. 1971 р.
19. Микола Пимоненко. Святочне ворожіння. 1888 р.
20. Нікола Пуссен. Пастухи Аркадії. 1637-1639 рр.

21. Олександр Мурашко. Баговіщення. 1909 р.
22. Оранта. Софія Київська. XI ст.
23. Рафаель Санті. Афіньська школа. 1509 – 1511 рр.
24. Рембрандт. Повернення блудного сина. 1663-1669 рр.
25. Рубенс Пітер Пауль. Персей і Андромеда. 1620-1621 рр.
26. Сандро Ботічеллі. Весна. 1477-1478 рр.
27. Тарас Шевченко. Катерина. 1842 р.
28. Тетяна Яблонська. Хліб. 1949 р.
29. Франсуа Буше. Купання Діани. 1742 р.
30. Ян ван Ейк. Портрет подружжя Арнольфіні. 1434 р.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білецький П.О. Українське мистецтво другої половини XVII-XVIII століття. – К.: «Мистецтво», 1981. – 159 с.
2. Білецький П. Мова образотворчих мистецтв. — К., 1973.
3. Дмитрієва Н. А. Коротка історія мистецтв. – К.: «Мистецтво», 1990. – 319с.
4. Галерея искусств. Популярный журнал о творчестве мастеров изобразительного искусства. – К.: «София-А», №4/62, 2008.
5. Горбачев Д. Шедевры українського живопису: Альбом. — К., 2009.
6. Энциклопедия для детей. – Т.7. – Мистецтво. Ч.1 – 2-е изд., испр. и перераб. /Гл. ред. М.Д. Аксенова. – М.: Аванта, 1999. – 688с.
7. Жаборюк А.А. Український живопис останньої третини XIX—початку XX століття. — К.-Одеса, 1990.
8. Климова Л. Б. Художня культура. 9 клас: Підручник для загальноосвітніх навчальних закладів. — К.: Літера ЛТД, 2009. — 160 с.
9. Колекція Великі художники: в 30 т. – К.: ЗАТ «Комсомольська правда – Україна», 2010
10. Коллекция Великие художники, их жизнь, вдохновение и творчество. – К.: ООО «Компания Юнивест Маркетинг», часть 28, 2003.
11. Лобановський Б., Говдя П. Українське мистецтво другої половини XIX — початку XX століть. — К., 1989.
12. Овсійчук В. Класицизм і романтизм в українському мистецтві — К., 2001.

13. Український живопис. Сто вибраних творів. Альбом. Автор-укладач Ю.В.Белічко. – К.: «Мистецтво», 1989.

14. Художня культура: підручник для 9 кл. / Н. В. Назаренко [та ін.]. - К. : Оберіг, 2009. - 256 с. : кол.іл., фото.кол. - Словник: с. 242-252.

15. Художня культура України: навч. Посібник / Л. М. Масол, С. А. Ничкало, Г. І. Веселовська, О. І. Оніщенко; за аг. Ред. Л. М. Масол. – К.: Вища школа, 2006. – 239 с.

16. Яцюк В. Малярство і графіка Тараса Шевченка. Спостереження, інтерпретації. — К., 2003.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТУ ВИКОНАННЯ ЕКЗАМЕНАЦІЙНОГО ЗАВДАННЯ З МИСТЕЦТВОЗНАВСТВА

Оцінювання результату виконання екзаменаційного завдання фахового вступного випробування з мистецтвознавства здійснюється з врахуванням творчого потенціалу особистості абітурієнта, його здібності до живого сприйняття й аналізу художнього твору, до розуміння завдань майбутньої професії мистецтвознавця і критика.

Робота вступника аналізується з позиції логічного завершення, знання найважливіших епох і періодів розвитку світової художньої культури; уявлення про видатні твори живопису; володіння основними поняттями теорії мистецтва; володіння основними поняттями кольорового та композиційного рішення; розуміння культурно-історичного контексту, в якому виконано твір мистецтва.

Оцінка «відмінно» (81-100 балів) ставиться за якісне та своєчасне виконання повного обсягу завдання, виразне трактування образних властивостей теми-першоджерела, дотримання колористичного вирішення теми першоджерела та створення цілісного образу в роботах абітурієнтів.

Оцінка «добре» (56-80 балів) ставиться за допущення незначних помилок в образному трактуванні теми-першоджерела в дизайнерських роботах абітурієнтів: неповна відповідність образних рис в ескізах образним рисам теми-першоджерела, неточне або спрощене відображення його колориту, а також за неповний обсяг та несвоєчасне виконання екзаменаційного завдання, незначні помилки під час компоновання зображення на аркуші тощо.

Оцінка «задовільно» (24-55 балів) ставиться за часткове та несвоєчасне виконання екзаменаційного завдання, а також за допущення значних помилок в образному трактуванні теми-першоджерела, невідповідність образних рис в ескізах образним рисам першоджерела або спрощене, чи навіть примітивне, відображення його колориту в ескізах, а також за невдале компонування зображення на аркуші.

Оцінка «незадовільно» (0-23 балів) виставляється за недбале, неповне та несвоєчасне виконання екзаменаційного завдання, цілковиту невідповідність дизайнерських розробок абітурієнтів образним властивостям теми-першоджерела по формі та колориту, а також відсутність цілісного образу в роботах абітурієнтів.

Максимальна кількість балів фахового вступного випробування з мистецтвознавства – 100. Підсумковий бал (+100) визначається за такою шкалою:

181-200 балів – оцінка «відмінно»;

159-180 балів – оцінка «добре»;

124-158 балів – оцінка «задовільно»;

100-123 бали – оцінка «незадовільно».

ПРИКЛАД НАПИСАННЯ ТВОРУ-ОПISУ

Леонардо да Вінчі. Джоконда. 1503-1505 р.р.

«Джоконда» – портрет молодої жінки, написаний італійським художником Леонардо да Вінчі близько 1503 року. Картина є одним з найвідоміших творів живопису в світі. Відноситься до епохи Відродження.

На картині ми бачимо портрет прекрасної флорентійської дами, яка одягнена доволі просто. Вона в значній мірі втілює моральний та естетичний ідеал епохи Відродження. У вигляді цієї жінки перед нами з'являється натхненна, осяяна почуттям власної гідності, багатством інтелекту, глибиною щиросердечних переживань особа так званої Мони Лізи. На обличчі грає посмішка, що ніби приковує глядача, і особливо вражає контрастом із неупередженим поглядом. Недаремно «посмішка Джоконди» до цього часу є однією з найбільших таємниць світу. Складається враження, ніби вона розсміється, або заплаче, чи може

розгнівається. Такий ефект підсилений високою майстерністю художника в зображенні очей.

Неможливо уявити собі композицію більш просту і ясну, більш гармонійну і завершену. Композиція і перспектива прорахована в роботі художника дуже точно, навіть математично. Силует вписаний в рівнобічний трикутник, тому композиція виглядає стійкою. Композиційним центром є обличчя Джоконди.

Дивовижна майстерність Леонардо да Вінчі створює містичне відчуття справжності. Картина наповнена майже прозорими, надзвичайно тонкими шарами кольорів, які плавно, неначе зливаючись, переходять з одного в інший. Насичений, глибокий темно-зелений колір природи гармонійно поєднується з теплим коричнево-зеленим кольором одягу Мони Лізи. Червоно-каштановий колір волосся підкреслює ніжну, сяючу шкіру.

Споглядаючи «Джоконду», кожен глядач по-своєму переживає різні почуття та асоціації. Картина нашоєвує на роздуми. Обличчя Мони Лізи здається сумним або замисленим, лукавим або усміхненим. Розглядаючи цей чудовий твір мистецтва, кожен раз можна бачити в образі прекрасної флорентійки щось нове.

